

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Synonyma medicinae sive clavis sanationis

Simon <lanuensis>

[Venedig], 13. Nov. 1486

E

[urn:nbn:de:bsz:31-315861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-315861)

Dulla ara. mello magnus viridis.

Dulla ara. mello magnus viridis.

Dul; ara ara. caprificus

Dulb ara. platanus arbor vt pz p cōcordiā. **A.** ca.

eius cū **D**ya. ca. de platano z pfert velut nucce

vt **Jo.** **Sera.** ca. de detifrigijs. **I**tem in **D**ya.

arabico platanos ē dulb. **I**ē ste. platan^o ē dulbū.

Dulcor apud **D**ya. z in alijs multis libris antiqz

reptur ē mustū coctum vsqz ad tertiā ptem sui

qđ sapa triplicatum z carenū dē z defrictū vinū

apđ. **A.** in. v. ca. de coriandro cū dulcore. i. passo

Duraz ara. turtur auis. sed in arabico scribitur du.

ragi z vocatur etiam yeman.

Dusarum dicit **Gre.** in synōi. p dautir qđ ē auena

Dubum bebelelamū idez scripsit p opobalsamo.

Litteram hnt greci vt nos

que semp breuis est. z cum

hoc hnt diphthongū que ex

cōpositione. a. z. i. fit quaz. e.

sp sonare faciūt. hnt et lfam

vocatā era. z. e. longū dicit.

vez moderni greci ipa nūq̄

nisi. i. sonare faciūt. Arabes

vero he hnt cū aspiratiōe. pferētes in imo pecto

ris quāuis vt dictum est supra eoz. a. aliqñ sonū

lfe. e. sine aspiratione recipit.

Ebberent **H**aliabas i. ij. ptiace cap. de medicinis

voicis est granum ben de quo supra et infra.

Ebenars apud **H**alia. vī camellus.

Eberus siue ebanus lignum cuius interius nigrus

solidū pulebrū aprum ocularibus medicinis z est

nomen grecū. ara. vero vocatur abnus.

Ebulus. g. cameactis. i. infima actis z actis est sam

bucus vt supra **D**ya. actis duo sūt genera. vnū

arborosum zē. z describit sambucū. z infra altez

genus est qđ cameactis dē a multis vero iofacti

vocatur zē. z describit ebulum supra in actis.

Ebur est dens elephātis ide eburneus. a. um. aptū

ē medicie in multis cōfectionib⁹ ingrediens. ara.

vocatur haagi.

Echeon apud **P**li. vocat medicamē ad visuz qđ

fit ex cinere vipere viue cinerate z melle z succo

funiculi.

Echidna. g. vipera que z offia.

Echidris. g. fm **P**li. ē spēs serpentis i aqz degēf

Echinos. g. ericius. alius terrenus ali marinus

Echinus dē a **P**li. vocari piscis quidam qui cum

navi adheserit ipsam imobilē reddit cui⁹ formā

fm diuersas opiniones adducit. sed nō ē eritius.

Echinū fm li. antiquū de simplici medicina dē spia

alba z puto sic dici eo qđ capitellū hz simile eritio

marino fm **D**ya.

Echisa **P**li. hoc pseudo ācusa dē lanuginosior qđ

ancusa z minūs pinguis tenuiorib⁹ folijs z lāgui

dioribus. radix oleum nō fundit rubētem succuz

z hoc ab ancusa discernitur zē. scituz est supra qđ

ancusa est lactuca asini.

Etacos **P**li. in sicilia tantum nascit in terra ser

punt caules eius e radice emissi lato folio z spē

noso caules vocant cactus nec fastidiunt i cibos

xeteratosqz vnū caulem rectuz habens qđ vo

cant caudem z cetera.

Ectropion. g. **D**emo. est inquit reflexio inferioris

palpebre ad exteriora ppendens nec oculum so

lito velamine contegens z cetera. **C**or. idem.

Edera apđ **D**ya. vocatur cifeos. sed grecus kifos

dicit **P**li. edera spēs hztres. **C**andida **N**igra

z **E**lix. z he in spēs alias diuidunt. nā alia tm fru

ctu candida. alia z folio. fructum vero candidum

ferentiū alijs densus acinus z grandior racemus

in orbem circūacti qui vocant corimbi. alijs mi

nor acinus spūozqz racemus sili modo in nigra.

alicui semen nigrum. alicui crocū. ex his minus

nigra folia habentē qdam nyssiam. alij bachichaz

vocant maximis existentib⁹ inter nigras corimbif

qdam vero apud grecos duo genera huius faci

unt a colore acinoz dicta. s. erūhranuz z crisocar

pum. **D**urias. at hz dōas. elix. qm folio maxie

distat pua sunt z angulosa cōtinuataqz cum reli

quoz generū simplicia sint. distat z longitudine

internodioz precipue tm in sterilitate qm fructū

nō gignit. **E**t clicis plura genera sūt. s. tria herba

tia ac virens que plima est. altera candido folio.

Tertia versicolos q tracia vocat. z hec hz tenuio

ra folia z in ordine vigēta dē fiorazqz in alio gene

re diuisa oīa z verū coloris. alia tenuiorib⁹ folijs

et similit ordinatis dē fioribusqz. altera neglecta

hec oīa. maiora quoqz ac minora sunt folia ma

culaz que habitu distant. et in candidis alia sunt

candidiora. adolefcit in longitudine maxie ber

bacea. arbores aut neccat candida oēmz succū

auferendo tanta crassitudine auget vt ipsa arbor

fiat zē. z infra. est z rigens edera que sine amicu

lo fiat sola oīumqz generum ob id vocata ciffos.

ediuerso nūq̄ nisi humi repens camecifos zē. hz

Albai edera vocatur ara. alfam. sed in li. de do

ctrina ara. scribit thalibech z supra in cifeos lege

supra in barba yrcina.

Edinorda dicitur a quibusdam in tuba vt z infra in

intuba.

Ediosimon. g. apud **D**ya. est menta. in libro vero

de doctrina greca ediosmos scribitur. **S**tepha.

idiosmon scripsit.

Edipnoa. g. spirantia odorem.

Efedra **P**li. ab alijs marbasie vocata nascit ven

toso fere tractu scandens arborē z ex ramis ppen

dens folio nullo cyrris numerosa qui sunt vt iūci

geniculati radice pallida zē.

Effelide. g. macule que fiunt in vultibus mulieruz

ex sole vel ab orsu. **C**af. se. **I**tem **D**ya. ca. de io

thos z de amigdalīs. **I**tem **C**or. cel.

Effemon ē apud **D**ya. qdam bulbns quem vocāt

celtico aut coltico supra de ipso zē.

Effemoron **D**ya. quā multi yrin agreste dicit fo

lia z hastā silia lilio hz sed tenera flores albos et

minores z semē molle. radix est ei croffa z digito

vno tantum longa & cetera. **P**li. effimeron fo-
lia hylilij sed minora caulem parem florem ceru-
leum semē supracū radicem vnam digitale zc.

Effralte. g. incubus.

Effilis **D**au. ca. de maculis faciei est nomen vni-
ipfarum.

Effimera febris que a **Gal.** in epistola ad **Glaucō-**
nem exponit febris vnius diei. nam effimeris. g.
vnius diei opatio. qd diarium vel diurnū dicere
possumus vt effimeron cibus vnius diei vel ali-
quid tale diarium. s. vnius diei. vnde effimerides
vocant analia que dieti scribunt. s. acta cuiuslibz
diei. affimūinos vero cotidianus dī. z bec omnia
ab imera qd est dies veniunt.

Egelidam aquam vocat **Coene.** tepidaz quasi nō
gelidam.

Eggi interdum sed oggi qd est melius qd est apud
Almansorem ca. de palisi in confectione anacar-
dina est acorus. vide in antidotario diuisionum i
eadem cōfectione. naz vbi in **Almansore** eggi ibi
ponitur acorus. sed oggi ara. scribit.

Egilopsa vel egilopsa vt **Dau.** ppo. ca. est aposte-
ma inter magnum angulum oculi z nasuz. s. fistu-
la que anq̄ d. frumpat antilopsa vocatur. z **Be-**
moste. antinops inquit est egilops. s. collectio cir-
ca angulum maiorem oculi q̄ si humorem tenue-
rit clausum ppo nomine antinops a pluribus vo-
catur. si aut̄ inflatione euacuata digito impressa
puo recedens reuertit egilops a pluribus vocat̄
sed antinops a vicinitate oculi nomen accepit.
egilopsa vero a similitudine capraruz que fm angu-
los oculorum naturales hēre vident̄ inflationes.

Egilops fm **Dya.** vocat̄ auena d qua duo facit ca-
Unum qd incipit **E**gilops herba inquit ē folia
habens similia triticicia folijs sed molliora z supe-
rius capitellum est. seminis eius grana sūt obruf-
sa duo vel tria. flos est sicut capillus albus zc. vo-
catur egilops a ppetate quam hz in egilopsa oculo-
rum. **A**liud vero capitulu incipit a vena siue vt
greci dicant egilops z est vt supra i auena. credo
tamen ex eis descriptione q̄ sit potius agrestis.
hanc vocat. **A.** deulsir. **Gre.** ae gilops ē dufarū p
dauisr scripsit z ae gilops qz sic i greco diphthongum
gatum scribit̄ p ai quāuis nō proferat. a. in tali di-
phthongo.

Egozeron fm **Dya.** vocant qdā farinā senugreci.

Egrego:sis. g. vigilia.

Ekkausis. g. ardor. ekkauis incendium.

Ekkopis. g. defectus.

Eklerus. g. elatuarium.

Eklysis. g. dissolutio.

Eklypsis vero defectus ē.

Ekkopis defectus eti. m.

Ekpyo. g. erpuo.

Ekptysis. g. sanies. catafesis sanguinis putredo.

Ekpiticos saniem faciens.

Ekteticos. g. tabefactus

Ekstasis sic scribitur.

Elacterium **Dya.** succus est cucumeris agrestis h
foliorum aut radicum sed fructus tātum qui col-
lect̄ priusq̄ in plenā maturitatez veniat icidit̄ z
succus in vase fictili recipit̄ z supprimit̄ vt nō so-
lum humor sed quicqd carnosum est exprimat̄
abiecto semine deinde delimpidat̄ z qd quasi se-
culentum refidet z non leuigat̄ in pastillos redi-
gitur z siccat̄ zc. **A**lij et̄ sunt modi opationis eius
quos ipse scripsit z et̄ **Albuchasis.** xxviii. de pre-
paratione medicinaz.

Elacterium in vero exemplari sic est. el. su. est. cu-
a. non. fo. aut rad. eius sed fructus. sed maturi eli-
gendi sūt vt puncti possunt humorem emittere
qui cucumeres collecti vna nocte diltendi sūt et
alia die cribruz sup vas ponis in quo cucumeres
supradictos ponis. singulos acu pungis z pāno
expressi exucantur z expressi alio vase mittendi
sunt. z si electuarium facere velis aqua missa ite-
rum exucatur qui succus in sole positus ericcatur
maxime scdm q̄ est supradictum z aqua ipsa sic-
canda est vt qd necessarium est refideat z i mor-
tario missum sicandum est vnde z trocisci siant
z accipiūt vitutē silem supradictis.

Elaphos. g. ceruus.

Elasoboscus **Dya.** herba est quam alij elafon di-
cunt. latini ceruicocellum. i. ceruariam virgam hz
seniculo aut rosmarino silem qz virga nodis ē ple-
na folijs eius duobus digitis lata z oblonga sicut
terebinthi aspā z fragilia. virga predicta ex se mlt̄
ros ramulos emittit in quibus capitella sūt ane-
ti similia. radix est illi duobus digitis longa z la-
ta z alba z odorata apta escis. virga p̄dicta a ml-
tis cōiter sic vocat̄ eo qd dicit̄ ipsaz herbam a cer-
uis comedi z sic cornua. deponunt. **P**li. scrula-
ceum est geniculatum digiti crositudine semini
cōpibus dependentibus filijs effigies z non ama-
ris folijs oleastri z cetera.

Elatium apud **Dya.** ca. de palma sic vocat̄ semen
quoddam qd circa arborem palmarum nascitur
alibi elacterium reperitur.

Elatinus **Dya.** folia hz similia elatine. sed minora
z rotunda z aspā hastas tenues duobus palmis
longas. v. aut. vi. ex vna radice habens folijs ple-
nas gustu stirpicas. nascitur locis cultis z in agris
z cetera. **P**li. folia hz cassie pusilla pilosa rotun-
da semipedalibus ramulis quinque seminisue a ra-
dice statim foliosis. nascitur in tegetibus acerba
gustu.

Elatis **Paulus** capitu. de paralisi exegiro z elaf-
acopum.

Elbeolum apud **Haliebatē** ca. d medella scrofula-
rum in sine est butirum.

Elbue exponitur ab **Aui.** q̄ ē vimbue. sed in arabi-
co est scriptum chibane z ipsum est heilbane z ē
spēs cardamomi. dicit. n. ibi q̄ ē subtilior q̄ cacu-
la qd est cardamomum vsuale.

Elcalimbat aliquando inuenio z ē tribentina coru-
pte scriptum.

Elcismatos. g. Pau. capitu. de ruptura inguinuz inueni in antiquissimo libro alchimie d' greco tractura auri que. g. elcisma dicitur. Item in eodem libro alibi elcismatis. i. molibidine. sed de molibidina infra in mo. Item in antiquis synonymis reperij elcisma. i. plumbum vstum. **Pli.** scoziam i argento vocant greci elcisma.

Elkimos. g. tractio ductio infra in belcisma.

Eica. g. oliua oleon oleum.

Eleas drachi in li. qui titulatur. **Galie.** ad Paterna. gūmi oliuarum.

Eleborus habet species duas albus et niger. Sed albus fm **Dya.** est planta habet folia similia plantaginis vel bete siluestris sed minora et plus ad nigredinem et rubedinem declinantia virgam duorum palmorum rugosam cito putrescentem hēt radículas subtiles multas egredientes ab vna radice oblonga. nascitur locis montuosis. tempore messis effodi debet. Sed niger qui polirizon dicitur aut melampodion eo qd **Melampus** quidam filias suas curauit eo amantia. folia habet filia plantano viridia sed minora sicut folia affodii et diuisa pluribus locis quam folia platani et nigroza et aspera virgam breuem florem album ad purpureitatem tendentem. in summitate habet velut racemū in quo ē semen simile cartamo. hz multas radículas nigras egredientes ab vna radice velut cepe radicle. nascit locis siccis et asperis agrestibus nemososis. iste radicle in vlu sunt zē.

Eleborus veratri dicebatur antiquitus vt **Maicer** ca. de obstructio et **Persi** prima satyra. grecus eleboron dicit exponitur in li. de doctri. gre. i. veratrum vel verucaria.

Eleboritis fm Dya. vocatur a quibusdam centaurea minor.

Elecorum apud Dya. vocatur a quibusdam lapis lincis.

Electrum succinum et karabe vel vt quidam keka bre idem qd electrum et succinum sunt idem habemus ab **Alexan.** ca. de disinteria trociscos dialectro. Item **Seruius** super bucolicon **Virgilij** in egloga. **Pastorum** musam. dicit qd electrum est succinum. Item **Cassius felix** trociscos d' succino et est electrum et describit trociscos de karabe. est aut gūmi arboris dicte a **Dya.** agyros et ē species populi arboris vt patet in illo ca. agyros. **Anum** aliud facit capitulum de populo diuerse species ab illa sicut etiam **Aui.** duo facit capitulum de aurum. sed in arabico ē haur que capitula idē sunt cum h' s **Dya.** Quod aut **Dya.** dixit agyros **Aui.** dixit qd ē haur romanū. in alio aut capitulum dixit qd gūmi illius arboris que dicit haur romana dicitur karabe **Dya.** ca. de agyros circa sinez aliqui pibent eius arboris lacrimum in rodanuz distillatum et coagulatum succinum facere. i. karabe. **Quidius** tame libro. ij. **Metamor.** foseon in eridanum electrum ex populis manare dixit.

sed. P. post longam probationem fabularum **Quidij** et aliorum certum est inquit electrum gūmi in insulis septentrionalis oceani et a germanis appellari glessum. itaqz et a nostris vnam insularum ob id glesariam appellatā germanico **Cesaris** ibi classibus rem gerentē abstrauit a barbaris dictam. nascitur autem defluente medulla pinei gūmi arboribus vt gūmi sincera resina pinis erupit humoribus abundantia depletur rigore vt tempore. cum vero intumescens est rapuit ex insulis crete in littora expellitur ita volubile vt pendere videatur atqz confidere in vado qd arboris succum esse etiam p'isci nostri credidere ob idem succinum appellant pince autem arboris esse iudicō est pineus in attritu odor et qd accensū tede modo ac nidoze flagret. infra nasci etiam in iclia certum est. **Archelaus** qui regnavit in capadotia illinc pineo cortice liberente tradit aduehi. et paz infra distillare argumento sūt quedam int' tras lucentia vt formice aut culices et lacertas adherentes in eo non est dubium et inclusas durefcere zē. et infra ceterum attritu digitoruz accepta vi calozis attrahunt ad se palcas et folia arida vt lenia sint vt manes lapis ferrum etē. de his itez infra in haur et in karabe.

Electrum etiam vocabatur aurum cuius pars ē argentum vt supra in aurū.

Elephas quem alij caniu dicit fm **Dya.** pot' est qd ex infuso ordeo conficit.

Elephion hz **Dya.** d' species tertia sempiterna que arzon d' supra in. a.

Elenium idest enula **Dya.** multi simphitum vocant. alij batum alij stomuz falso supple. Latini autem enulam vocant. folia habet flomo similia angusta et mollia et oblonga non crescētia in altum sed super terram late expanduntur. radix ē illi ingens et odorabilis et ruffa et viscida gustu nō suavis. fructus est illi similis lilio aut hāro. tirsūm habet albus in cuius summitate flos est aurosus montuosis et ymbrosis nascitur locis et humidis et in ortis et cetera. **Infra** cracebas etiam peribet egyptum. habetur alterum elenium quod habz virgas longitudinis vnus cubiti super terrā porrectas heripillo similes folia vt lenticula sed plura et longiora circa eadem virgulta radices sunt illi minores et viridiores in soliditate digiti minoris quarum superior pars grossior est ad innum deducta in tenuitate cum corio nigro nascitur in maritimis et in sicciōib' locis zē. hec fm **Albavulgo** elna vocabatur. **Pli.** vero inulam vocat grecus aut elymon dicit.

Eleodes. g. species sanici infra in hydros et est filis oleo et ob hoc sic dicta.

Eleomeli quod **Auicenna** vocat aumeli supra in au.

Eleon **Stephanus** est oleum arabice zciatum pro zaiatum. inde elinum idest gaseci kikinū karue

kikinum kantami kindion quod sit ex semine mi-
noris mezerion tilinum.

Elebe. i. fenugreci.

Elepium in pratica greca simili Almansori capi. de
ydropisi ex concordia eius cum Almasore e me-
zerion de quo supra in camelea.

Elefim Stephanus elefim paterna herba zuzegi
ideft vitri Oribas. elefim quod z perdition vel
vitrago dicitur est peritaria. et alibi elexim re-
perij.

Electi Stephe. iasferri sed puto gbaseti ideft eupa-
torij.

Ela fm Plini. secunda species brassice vt supra i
brassica.

Elicinum qd in petris nascitur Ori. intra infan-
tia mediocriter ponit.

Elicon vitis Pau. ca. d. emoptoica sumitates vl
caprioli vitis.

Elicrisi Pau. capi. de sanguine cum vrina ad coa-
gularum inquit sanguinez in vesica da apozima
artimissie bibere z elicrisi z conize z ceta. **Pli-**
elicrisium alij crisantum vocant ramulos habet
candidos folia subalbida abrotano similia ad solis
repercussum auree lucis in orbem veluti corni-
bus dependentibus qui nunquam marcescunt.
nascitur in fructetis z ceta. z inter eius virtutes
inquit sanguinem concretu ventris ac vesice ab-
sumit cum mulceo.

Elidrium Alexan. capi. ad aureos capillos facien-
dos putatur qd sit electrum z ab alijs vernix que
proximam hz virtutem.

Elisonon apd Bys. spes aconiti qd apd Auicen. i
terfecto lupi vocat vt supra in. a.

Eligmata vel eligmatia medicine seu potiones ca-
lide. Theodo. ca. de asmate.

Eliliffacus grece est saluia. Bys. eliliffacus aut lilif-
facus aut sagnon fructex est oblonga multas vir-
gas habens quadratas z albas. folia similia folijs
cotonij sed oblonga z tenuiora z aspera z albidio-
ra z odorata z subrugosa. semen est ei super vir-
gas siles omnino agresti. nascitur locis asprimis
z cetera. arabs imitando grecu dicit elifatos. alif-
tu vocat propria lingua. f. alsamuet vt in libro d
doctrina arabica.

Elima. g. vnguentum liber de doctrina gre. legunt
tamen ilimma

Elyma vero per. y. z vnu. m. panicus zc.

Elimaticu mel apd Byscori. ca. de melle idem e
qd atticu supra in. a.

Elios. g. sol. sed ylios profert.

Elioscopos grece apud Bysasco. species quartati-
timalli inquit elioscopos folia habet andragne. i.
portulace similia sed tenuiora z obrotuda z astas
duoz palmoz logas tenues z ruffas cui succ^o al-
b^o capitella sunt ci multa filia aneto flore plena.
semen est ei circa folia qd ad cursum solis conuer-
titur ynde nomen accepit. nascit circa ripas z cir-

ca ciuitates vel in edificijs zc.

Elios asparagus Pau. capi. de frigida epis disse-
perantia. Itcm Alexan. eliospgus sut sumitates
spagi qd comeduntur. huius nominis imitacione di-
cunt arabes alium.

Eliotropia grece est dictu soli conuersa ab elios qd
est sol: z tropos conuersio. hoc nome multis pla-
tis attributum est eo qd plures flores suos ad so-
lem semper vertant. quidam enim pentadacti-
lum sic vocauerunt quidam cicoriam z alij alias
Bysasco. vero d. eliotropio duo facit capitula d
primo sic. eliotropiuz maius multi scorpioron di-
cunt eo qd flores similes sint figure scorpij. elio-
tropion vero ideo nomen accepit qd cursum so-
lis semper respiciat. folia habet ozomo similia sz
asperiora z nigriora. bassas ex vna radice sex aut
quinqz ramis qd plurimis in quibus flores sut co-
loris albi z subpurpurei z subcurui sicut cauda
scorpij. radix eius inutilis z tenuis est. nascitur lo-
cis asperis z cetera. **Eliotropium** minus locis
nascitur cultis z in pratis z est similis supradicte.
semen vero rotundum habet z pendens z ceta. li-
ber antiquus de simplici medicina multi elyo-
tropium verucariam dicunt eo qd verucas extin-
guat z cetera. hec apud nos ydiomate nostro her-
ba rabiosa z verucaria vocatur. **Plini.** eliotro-
pium cum sole circuz agens etiam nubilo die ta-
tum sideris amore est noctu velut desiderio con-
trahit ceruleum florem. genera eius duo trico-
cum eliotropium hoc alterius quamqua vtruzqz
semipedalem altitudinem non excedat ab vna
radice ramosum semen in soliculo messibus col-
ligitur. nascitur vero non nisi in pingui solo cul-
toz maxime tricum vbiqz z cetera. z infra il-
lud genus quod tricum appellamus z alio no-
mine scorpiuron vocatur solijs non solum mino-
ribus sed etiam in terram virgentibus. semē est
ei effigie scorpionis caude quare z nomen z ce-
tera. **Stephanus** in synonimis ylotropiuz post
grecum scribit z exposuit per arabicum hebeneb-
elacrab z est dictu cauda scorpionis

Elitis apud Bysasco. vocatur melior species squa-
me eris.

Eliz fm Bysasco. est tertia species edere quas ipse
scribit.

Elizatura apud Pau. ca. de egritudinib^o mamil-
larum. p sapa accipitur z sic debet accipi quando
sine determinatione reperitur.

Elkos. g. vlcus elkosis vlceraio elkea vlcera.

Elmithe. g. lumbici rotundi.

Elmix lumbicus zc.

Ela fm Sacrum enula vulgo.

Elodotron Plini. ypoquistis a quibusdam dicitur
malo granato immaturo similis ex quo ypoqui-
stidos fit similis balaustio vt in loco suo ostendit.

Elon Plini. est species sambuci siluestris vt infra
in sambuco.

Elofin paritaria **Poli.** herba vitri.
Eipis **Dya.** multi scoriam argenti vocant.
Eisinis vel elsinen herba **Dau.** capi. de dyabete vide an sit alfiné que est paritaria.
Eltica virtus grece attractiua **Alexander** capi. de ciliaca ex debilitate epatis. **Item** **Or.** idem capitulo de financia.
Emaria fin **Dyalcoridē** vocatur latine species illa strigni que ypnoticus i. doritatus dicitur.
Emmos durbia **Ste.** est docho. i. milium.
Elas gre. tunice oculi eritus ab vlcere que clausus dicitur supra in cl. z infra in protosis.
Ema grece sanguis.
Ematbytes sanguineus lapis cuius tritura z confricatura sanguinis colorem representat que fluxui cuiqz sanguinis apta est a quocunqz horuz nomen accepisse potest.
Emagogum sanguinis eductiuuz **Gal.** in libro de virtutibus naturalibus.
Ematheisia grece sanguinis effusio zc.
Ematum scripsit **Stephanus** pro puzno. exposuit enim greci cocimella z dixit ematum. sed arabs dicit agnes.
Ematica vel ematita dissenteria in qua soluz sanguis emittitur **Paulus.**
Embasmata **Alexa.** ca. de medicinis ad frigidam stomachuz. item de reumatismo ventris sunt in unctiones seu falfamenta in quibus morselli intinguntur.
Embasma **Dulsio** capi. de retentione menstruum in sine vt si que dicta sunt purgatione minus reintegraverit oleis ebalsmeis faciemus zc.
Emblici z bellirici apud arabes inter mirobalanos no computantur z ideo vides qd diversa facit capi. **Auicē.** z **Serapi.** z alij quauis similis sunt operationis amblegi arabice dicuntur.
Emboca grece infusio quam nos fomentum dicimus infusio asperio embrochi.
Embuba arabice sutorium. s. cannula qua fugitur aqua vel aliud liquidum quod cadit in aurem vt **Aui.** tertio ca. de aqua in aurem.
Emedia stupor dentium ex esu ponticoru proueniens vel in potentia comededi pp dentiu stupore **Dy.** ca. de portulaca. alij emodia z e grecu.
Emera vel imera grece auroza dies zc.
Emerocales **Dya.** aut emerocapleton folia habz z hastaz similem lilio. initio cu se ceperit aperire tunc flores illi ostendit sed postqz floruerit viridem colozē facit z bonum odoratum. radix eius bulbo similis est z paulo maior.
Emeros notati grece ortense olus zc.
Emeruche in quinto **Aui.** descriptione frocifeoz adsrachuro e alacue alba de qua supra i achauē.
Emeros grece vomitus nausea.
Emfima grece apud **Dau.** est grauitas tumida palpebrarum.
Emfraxis dicit grecus per. m. z. x. opulatio z occlu

sio porzi.
Emictanea est dolor medicine partis capitis.
Emina dicta eo qd sit sextarij medietas. cōtinet autem ciatos nouem vt habetur ex textu **Alex.** ca. de dissenteria de lacte dando. teptemus inquit in pris lac dare quatū tres pnt esse cicati calefactum zc. z infra. z iterum alterum tantuz dabis. aliquibus autem z tertium damus vt itegra impleiatur emia z cef. est autē fm **Isidorum** mēsurā liquidorum aprebedēs libram vnam. emina vero fm **Aui.** z **Joan.** **Serapi.** est ponderas vndecim millia z quingenta z triginta grana oz dei fm qd magister **Campanus** reduxit pondera que ponunt bi duo ad grana. z ipsa est sextaria xl. sed emina romana est vnciarum. xx. z italica z egyptiaca est. xvi. vnciarum. sextarium est vigesima pars libre zc.
Emonitis aut splenion vocauit **Dya.** folia habet similia dracontee sed oblonga redices multe sūt ei z tenues nec florem habet nec hastam nec semen. sarosis nascitur locis gustu sūptica zc.
Emitriteus e febris composita ex duabus febribz quarum vna est tertiana. z ymitriteus dicit grecus ab emi quod est semis z triteus tertiana.
Emiuggion grece semuncia. scribitur emiuggion sed non legitur sic. naz semper. g. littera ante aliud. g. transit in sonum. n.
Emixeston grece semifextarius liber de doctrina greca.
Emola alij pro armel reperitur alij ermola.
Emoptoicus gre. qui sanguinem expuit. emopto. iki emoptoici.
Emoptois sanguinis sputum.
Emozogia grece fluxus sanguinis.
Emozoydes egritudo ani a fluxu sanguinis illi loci.
Empetron **Dya.** aut sacoides nascitur i locis montuosis z maritimis gustu salus e radix eius amara z cetera.
Empima grece saniei collectio in pectore **Cassius** felix empyma vel empuma dicunt greci collecti ones siue apostemata occulta atqz visu carentia vel absconsa in altioribus viscerum partibus nata. nam greci est catelipsum vocant zc.
Empiotica. g. dicit que sanie nutrire valēt idē ibidē
Empirisma **Alexander** ca. de frenesi de cura eius est fomentatio.
Empyria grece experientia prudentia exercitatio peritia prouidentia.
Emplagia grece paralisis **Dau.** ca. de appolina z emplagia non contingit solum apud grecos qd vna res multis vocē nominibus. sed apud omnes linguas. nam z para isie grecum est.
Emplastrū ymuasyon **Alex.** ca. de parotidibus.
Emplastrū ariobarzanū idem ibidem.
Emplastrum dyazimia. i. de fremento idem. **Item** in antidotario ab emesue. **Item** in pratica **Democriti** z est ibi origo.

- Emplastrum** dyasiricum **Alexan.** capi. de parotidibus.
- Emplastrum** dyamellilotum idem ibidem.
- Emplastrum** dyamenionis quod de coeleis conficit idem ca. de passionibus narium.
- Empneumatosis** grece vetositas inflatio ex veto.
- Empneufis** aspiratio sonus vocis inspiratio.
- Emptricum** vocat **Pl.** quoddam meconi) genus infra in mecon.
- Empsicon** grece animal psichiana.
- Empuris** **Pl.** quā nostri cale fragā vocant nascitur in maritimis montibus in saxo quod propinquus mari fuerit salsa est.
- Enanton** **Dya.** folia habet pastinace silia flores albos habens virgam grossam ymus palmi semē andrafraxis simile. radices maiores et capita maiora et rotunda. saxosis nascitur locis etc.
- Enantium** vel ynantium quod melius dicitur vt **Dy.** proprio capi. inquit flos est vitis agrestis que cū inceperit florere colligendi sunt flores ipsi et sic cādi et in testa reponendi. in sira et in cicilia melior nascitur et pbenicia etc. ab inos quod est vinū grece et antos quod est flos melius inantum dicitur. **Plinius** enantium flos est vitis agrestis que labrusca dicitur. **Item** alibi oenantum vitis labrusca colligitur cum flore euz optime olz ficitur in ymbria sub strato linteo precipua ex paroponia secunda ab antiochia atq; laodicea syrie tertia ex montibus medicis. hec vtilior medicis. quidam omnibus preferunt eam que in **Cypro** nascitur. nam que in **Affrica** sit medicis tantum pertinet vocaturq; massatis etc.
- Enkatissima** grece sessio sic vocamus decoctiones aliquam in qua fedetur propter egritudine renum intestinorum vesice ani minicis et ceterorum membrorum inferiorum **Cassius** felix ca. de vesice cais sessiones quas grece enkatismata vocat a katime greco quod est sedeo inde cathedra per. k. melius scribitur. i. sedile.
- Encantis.** g. **Demo.** ē caro superflua i āgulo maioze oculi corpulenta in pratica **Pauli** enchatisma scribitur.
- Enkaraxie** grece inēsiso caraxatio.
- Enkaules** grece adustio **Cassius** se.
- Enkel** grece anguilla.
- Enchema** **Cassius** fel. sic vocant grece emplastra que recentibus et cruentis protinus imponuntur vulneribus eo qd ex pinguis medicaminibus constat sic dicuntur etc.
- Enchiatio** grece infusio aspersio reperitur in libris antiquis equarizate equimatissimus.
- Enchisma** grece **Cassius** se. ca. de doloze dentium infusio in naribus.
- Encolpismus** grece **Cassius** se. ca. de precadente in mat. icē in teorio in matrice. encolpizare medicamen in matrice inicere quasi in linuare. i. succum in mittere. nā colpos grece simus encolpizo
- Enchista** grece. vocant ligda que liniunt **Cor.** cel.
- Enchisa** interdum pro anchusa inuenitur de qua supra.
- Endeb** vstum **Gre.** pro ere vsto scripsit.
- Endiathecon** vocant grece vulcus oculi longo tē. pote tardū superpositionibus ac limētis variatū vt aut nunq̄ i cicatrice veniat aut ppe si in resoluat ad p̄stinā veniat magnitudine etc. **Demo.**
- Endiua** nomen latinum est post grecum in tuba arabes etiam post grecuz hūdebe dicit. hanc dicunt esse domesticam et siluestrem et domesticas duas habere spēs. siluestres vero **Aui.** vocat taraxacon imitando grecum qui dicit troxima qd seruatur sicut i tertio **Almansoris** vbi troxia scribitur apud **Dya.** seris vocatur que in species diuiditur vt infra in se. grece enibion scribit et in diuion legit cicozion est species eius **Gre.** kicorion hendebe in tuba. idem infra in seris. distinguitur hec fm **Dya.** et infra i tuba.
- Enesilon** **Pl.** longa folia nouena habet caustice nature imponitur lana circumdata ne urat latius continuo pustulas excitat.
- Enema** proprie vocatur decoctio que per clistere mittitur.
- Enhemon** grece **Demo.** ssi cohercentis curatio.
- Ensisena** **Demo.** est inquit inflatio facile cedens impressioni vndiq; alba differēs ab yprofragma te eo qd alba oculorum extantiora a circulo pupille videntur ex superficie prime tunice vclut scabra exurgens quam nos pustulam dicere poterimus etc.
- Enfraticia** dicit **Ouba.** vocari que facile corum puntur in cibis.
- Enfrasis** gre. opilatio maxime que ex coratatione sed enfrasis dicit grece.
- Enfratica** interdum vocantur exopilantia vt apud **Dya.** ca. de asparago etc.
- Engedanum** pro anu dez scripsit **Steph.** qd est silium supra in an.
- Engere** idem quod ymgire que est vrtica etc.
- Emci** **Pau.** capitulo de ydropisi et est medicina ydragoga.
- Enimon** sic veteres vocabant apocrusticum medicamen **Demo.** etc.
- Eniugum** in pratica **Alie.** exponit lignū aloes etc.
- Enipnion** grece fantasma visio insopnium enipnos semisopnus.
- Enkardia** grece viscera precordia.
- Enkefalos** grece medula capis et etiam enkefalos cervicem vocant.
- Enkilia** intestina omnia. hec omnia vbi .n. precedit. k. per. g. grece scribant qd sequente. k. ionum littere. n. assumit in prolatione.
- Eninon** vel irinon grece capitis purgatorū quod per nares mittitur vt **Alexander** capitulo de cephaea de caput purgij et dicitur arinon quod est naris.

Entalon fm **Pli.** vocatur a quibusdam daphnoy des de qua supra in da.
Entanicū medicamen libidinis coitus puocatiuū.
Entanicos scribūt. g. pferūt tamē endanicos. naz qñcūq. n. littera añcedit. t. illud t. accipit sonuz d. nñ e ferrū indū qđ indanicū dicimus.
Enteatisos fm **Pau.** appellāt proprie malanco licos quosdā q vident aliquibus maiorib⁹ respici virtutibus z pdicere futura queadmodū diuinā tes zc. liber de doctrina greca entheasmos spēs melancolie enthiasticus ipsam patiens.
Enthelechia scribit grecus hēdelechia pferz zc absolata perfectio vel foram.
Entera grece itestina extra inde enderocellitus cuius intestina i oleū descendūt q herniosus dicit z dissenteria z lienteria.
Ention apud **Dya.** a multis vocatur serula.
Enula vocat elna z elemūqz dñ a medicis **Alsa.** cer enula quā vulgus elnā vocat elemūqz dicit a medicis zc. fm **Dya.** elemū vocat vt supra.
Enzimos grece fermentatus.
Enochilō **Pli.** plāta quā qdā anchusā vocāt alij archeluo alij nochili alij crehaz multi emiculam puo fructice flore purpureo aspis folijs z ramis radice mellibus sanguinea cetero nigra i sabulo sis nascens zc. anchuse species est.
Epactis **Dya.** aut eleborū fructer est maior folia minuta habet zc.
Epafares greci vocant secūdā detractionem sāguinis **Cal. se. ca.** de igne sacro quod ē eritipila.
Epatica vocat plāta nascens sup lapides i fluibus semp madidos sup extēia lapidibus vt corrigē. apđ **Dya.** licena vocat. ara. vero azezalfacher.
Epauasticus g. spēs sinochi semp decrescens.
Epi. g. ppositio significat aduersū vl aduersus apđ tis cōtra supra sub sup erga i. p fm adiuca.
Epiates dicit greci nos effialtes in cubus.
Epicactis ab alijs eleborine vocatur planta quedā parua eriguis folijs **Pli.**
Epicauma g. vocat a **Pau.** quarta spēs vlceraum comece oculi eaz quas de scribit vt supra i botriō **Ide** **Bemo.** vt ifra i vlcera ē ei⁹ expō vstura.
Epidimia g. sup adueniēs. nā epidimon aduena z videtur esse genus ad pandinon z pestilētiā de quibus infra.
Epifora g. sup ifusio reumatis descēdentis ad oculos vt **Pau.** ppo ca. item **Ozi.** magnis iqt exurgētib⁹ epiforis. i. iflationib⁹ cū doloribus zc.
Epigozotū **Alex.** ca. de pleuresi. i. amētū vl cigulū i. membranum qđ circundat latera in quo fit vera pleuresis zc.
Epikrides li. de doctrina greca ē lactuca agrestis.
Epilata g. medicine laxatiue pos sūpte vt **Alex.** ca. de splene. nūc ergo dicitū zc. sūt marie leues vt idē ifra de epilatis illa ergo danda zc.
Epilēsia morbus caducus eo q cadat patiens cū ea caput pedicō a pueris quibus facilius z sepius accidit. nam pedia grece puer. comitialis morbus

esse dicebatur eo q si aliquis hoc morbo i comitijs forte caderet agendis absoluebatur comitia z ad aliaz diē transferebant ex augurio. comitia vero dicebatur cōuentus vniuersi populi klis ia nuarij **Rome** i campo martio ad magistratus creandos. hic sacer morbo etiā vocabat eo q ptem corporis possidebat i qua aiaz habitare dicebat. dicit z lunaticus morbus eo q fm motū lune cō moueri videt. epilepsia dicit grecus. **Alex.** epilepsia inqt vocat qa obtinet z tenet omnē sensibilitatē captiua. vocat alij eā yronoron. i. sacra passionē eo q sacerdotalis honoris possideat tēplū i. cerebrū in quo aia habitat. alij vero eractia vocant eo q fortis sit z non facile elidatur ipa passio zc. hoc morbo dicunt **Herculem** captū fuis se. z forte ob hoc eractia dicitur.
Epimediū **Dya.** siue vt latini vinecta hasā habz nō maiorē edere silez z folia. v. aut. vi. carēs flore. radix ē illi tenera z nigra cū odore graui z gustu satuo. nascitur locis humidis zc. **Pli.**
Epimediū caulis ē nō magnus edere folijs dens atqz duodenis nunqz flores radice tenui nigra graui odore. nascitur humidis zc.
Epimelida **Dya.** ca. qđ icipit mēspila ē inqt z alia que i **Hispania** nascit epimelidā vocant semen rotūdū hñs hoc aptū ē ad comedēdū z ē stipticū z tarde maturescit zc. ysi. pōclida sorbo filis mediocris arbor: z flore cādido dicta q dulcis sit ei⁹ fructus z acuto sapore mixtus zc.
Epimediū dicit vocari **Pli.** quādam spēm scille q comedit non est epimedium vt infra in sci.
Epinctida ē egritudo. g. sic vocata que dñ ara. fire qđ i ca. de coriā. ro ex cōcordia **Dy.** z **Ser.** claret. **Pli.** epictide iqt pustule sūt q de nocte magis oriūtur **Cor.** cel. pessima colore subliuida vl nigra vel alba circa quā vehemēter iflatio ē z cū apta est apparet itus vlcera mucola cū dolore igenti magnitudinez fabe non excedit quia noctu oriatur sic a grecis vocatur zc.
Epio apud **Dya.** vocat spēs silices vna zc.
Epipatis **Ste.** est sisambetis.
Epipilis grece omentum mēbranū mappa vētris.
Epsilon **Alex.** ca. de ydropisi timpanite z ascite.
Epiplocelon supra in dendeccelon.
Epiplocen **Bemo.** capit. de optalmia complexio contrariarum passionum sic a. g. dicitur.
Epiranis g. aspersio infusio immisio.
Episemasias g. **Cal. se.** capi. de tertiana nota accessiones febrium.
Epispastica grece exponitur a **Dya.** in ca. de propleos adductoria. item in ca. de synapi epispastica comprehendit z adunat **Cor.** cel. que extra hunt epispastica dicunt.
Epitesma grece inSITE vite linteoli fascie.
Epithesis suppositio **Demostenes** zc.
Epithetes grece stelloi akurgos ypokritum.
Epiteron medicamen **Pau.** capi. de cephalea z emigranea quoddam medicamen.

Epythyma grece superpositio emplastrum molle
vel aquosum **Cas. fe.** epythyma dicunt grece me-
dicamentum quod stomacho & precordijs simul
& ventri supponitur cum fuerit pāno itincrum.
Epythyma enodis **Alex. capi. de cerotis** & epyth-
matibus ad duritiem stomachi.
Epythyma dyamellilotum yeraricon ibidem.
Epythyma apolofonō **Alex. capi. de epythymati-**
bus epatis.
Epythyma tonoticon cuius expositio est debilita-
tō in cōfortiis epatis **Alex. ca. de atonia epatis.**
Epythyma elidion **Alex. ca. de reumate ventris.**
Epythyma dyamantis ibidem.
Epythymata infrascripta regrunt ī pratica **Pau-**
lus in ca. de colica & non sunt ibi sed in locis sub-
scriptis & sunt quattuor.
Epythyma dyaspermation in antidotario **Dā.**
Epythyma dyasfinicon ibidem.
Epythyma dyamellilotum ī antidotario vniuersali
Epythyma poliarchion ibidem.
Epythyma apolofonum **Alex. ca. de cataplasma-**
tibus & epythymatibus ad flōnem & enfrasi et
schiriosim epīs.
Epythyma enodis ibidem.
Epythyma. **Gal. ibidem.**
Epythyma ypotirion idē **Alex. de splene.**
Epythyma dyaspermation ad idem ibidem.
Epythyma bardō idem **Alex. ca. de fastidio.**
Epythyma exbaidis idem ibidem.
Epythyma enodem ibidem.
Epythyma enodis aliud ibidē ca. de cataplasmatib.
Epythymū eo q̄ supra thimū nascit. **Dya.** flos est
thimi silis timbre sunt capitella leuia & rotunda
caudā habētia zc. **Pli.** epythymon qui est flos
erbimo saturie silis. dīa q̄ hic herbaceus ē alte-
rius thimi albus. qdaz ypopheon vacāt. & infra
quidam aliter epythymum tradunt sine radice
nasci tenui filitudine palleoli rubens licari in
ymbra zc. arabes asithymon dicūt post grecum
f. littram p. p. qua carent ponentes.
Eplilides supra in ampelos agria.
Eplistolatia vocat pastinaca infra in pastinaca.
Epolimbus est radix cardi siluestris vt **Alex. ca. de**
cura nefreticorum.
Epopa grece ypupa.
Eptasilō plāta septez folia hīs filia pētafilo. duas
bz spēs vna radicez tenuē ramofaz altera grossā
intus ruffam folia semī pilosa flos vtriusqz auro
sus. quidā tormentillam vocant.
Eptapleurō eius iterptatio ē septe costaz est plan-
tago maior vt **Dya. ca. de arnoglosa.**
Epton apud **Dya.** est tertia spēs calcanti earum
quas describit vt supra in calcanto.
Epulentū medicamē. i. cicatricē iducēs. vt **Tho.**
Pisci. ca. de pt. si.
Equiseton **Pli.** hypuris a. g. dicta ī pratis nascēs
a nobis vitupata. est aut puluis terre dicta equi-
ne sete silis. grecorū varia circa hanc opinio alij

pini folijs silis nigricātes eodē noīe appellāt. alij
ypu in. alij ephediō. alij anabazī vocant tradūt
que iurta arbores nasci & scādētē eas depēdere
comis iunceis multis nigris vt equoz cauda ge-
niculatis ramulis folia habere pauca tenuia eri-
gua semē rotūdūz silis coriādro radice lignosa na-
sci in arbutis marie zc. & infra faciūt & aliaz ypu-
tiz breuiorib. & moliorib. comis cādidiōib. zc.
Era grece lolium zizania.
Eraclea hoc nomē attributū multis plantis fuit eo
q̄ multas **Perculi** attribuerūt antiq. nā eraclea
ab **Percule** dicit. & cū. b. debet scribi. **Dya.** era-
cleā quādam speciem abrotani quā feminā dicit ef-
se vocat. **Ite** paritariā a qbusdā sic vocari dicit
ca. de alline. **Ite** aliaz quā meco afrodis vocat.
Ite alia que sideritis dī **Theo.** **Pisci.** liber d
simplici medicina. **Eracion** inquit q̄ alij abro-
tanum dicunt zc.
Eraclepa liber antiquus de simplici medicia ē que
latine feraria nigra vocat zc. & est q̄ moderni cē-
trū galli & gallitricum siluestre dicunt.
Eracon **Pli.** herba ferulacea ē duorū palmoz al-
titudine origano silis flore bullis aureis zc.
Eracion apud **Dya.** vocat aliquādo miliuz. folijs
ca. de litospermion.
Eracionica apud **Dya.** reperit vocari p̄ma speci-
es origani ex hīs quas ipse describit. verū puto
quod eracionica debeat esse scriptū zc.
Erātemides dī ab aliquibus camomilla fm **Dya.**
Erbatur dicit **Cōstantius** q̄ ē artanita sed de ar-
tanita supra in ar.
Erbum latini quod greci orbum dicunt.
Ercinos **Dya.** nascit in fluminib. & circa puteū fo-
liis hīs ozimo silis oblonga & diuersa & ī sūmo ha-
stae. v. aut. vi. lōgas duob. palmis & flores albos
semē nigrū mūtū & duoz folia cī succo s̄ plea zc.
Erebinthos grece cicer.
Erecini corticū **Pau.** ca. de casu vmblici.
Ereos apud viaticū amor q̄ ereos dī spēs ē melie
ex cupidie pueniēs dca ab ero. i. nobili eo q̄ no-
bilis magis accidat. ppter diuitiarū & otij assue-
tiam & infra in ero. grecum tamen est.
Ereston vocat in tuba infra in tuba.
Erice **Dya.** dicit **Theophrastus** cē libanotidā & in
thratia nascit ca. de libāotida q̄ ē rosmani. infra ī li.
Ercis carpos **Alex. ca. de cura tenasmōis** vt atbel
apud **Sera.** vide supra ibi **Pau.** etiā ca. de cri-
tu. ani. ī ātigs vō synōimis iueni erice. i. tamarix.
Ercinis alius marinus alius terrenus ambo in spi-
nis silis. grece echinus vocatur vterque.
Ericeō **Pli. g.** vocat fructicē n̄ multū ab ylice dif-
ferētē colorē ofimarini & pene folio zc.
Erisitū **Dy.** ē herba q̄ ī sūmis mōtib. iuenit folia
bz silis apio & tirsuz oblongū hīs in sūmitate sua
violaceū florē itrinsecus retinētē semē radicē vō
maiorē & vastā in modū cepe tenuē in initio circa
se radicales emittens nigro cortice clausas zc.
Erision fm **Dya.** vocat absinthium marinum

vt supra in absinthio.

Erision etiam liber antiquus de simplici medicina Itali inquit rutam dicunt nascitur in gallia in monte siractis figuram habet apij florem purpureum similem nasturtio septem radicibus totidemque ramulis asperis minutisque omni florens tempore ipsa autem patula humo semen habet tanquam faba.

Erigeron Plinius agrestis que a nostris vocatur senecion herba est trifargini specie et cum molitia cauliculis subrubeis nascitur in tegulis et in muris hoc nomen greci dederunt quia vere canescit caput eius numerosa diuiditur lanugine qualis est spine iter diuisuras exente quare **Salic** eam thuseam **Callimachus** achantidam appellat alij papium nec deinde grecis de ea constat alij eruce folijs esse dixerunt alij roboris minoram multam radice alij superuacua et infra nec desuere qui alterum genus fecerunt nec quale esse demonstrauerunt et moderni hanc cardum benedictum vocant. **Byasco** vero seduz de qua infra in se. psido. vero erigonos sic a grecis dicitur quod vere primo senescat unde et latini senecionem vocant nascitur per macerias et ongeron gre.

Genex Ste. irigeron e adrian.

Erinacius sive **Diini** est eritius terrenus porcus vero spinosus vocatur bysricus.

Erine **Dau.** capi. de artethica.

Eris **Dau.** ca. de ruptura inguinum.

Erisceptron **Bya.** ca. de ierobotano et **Pithago** ra sic vocatur berbena. et etiam cyperus a quibusdam erisceptron vocatur.

Erisimon **Byasco** quam alij erucam gorgonam dicunt nascitur inter ciuitates et in muris et in ortis. folia habet eruce agresti similia et virga eius similis est eruce in summitate florem mellinum habens cum lamis in longitudine porrectis in quibus est semen simile cardamo igneuz gustu atque ex parte granabile et apud **Serapi.** budberegi vocatur. **Dau.** hac inter medicinas ad lapides commendatas adnumerat. **Plinius** vero sifamo similitudinem dicit.

Erisipila grece est apostema ex colera rubea quod et ignis sacer dicitur. **Cassius** se. ignis sacer ab iuadedo a grecis erisipilas dicitur et sed grecus erispelas dicit.

Erispilatoides **Alex.** capi. de apostematibus auris de qua infra. collericum apostema est ex sanguine collerico.

Eritrias terra capitulo de vula **Dau.** est giertras de qua infra in gi. et est expositio rubea terra.

Eritis apud **Byasco** idem capitulo de lepida que est squama est melior species squame eris et est dicta rubea.

Eritrodanum exponitur ab **Alex.** capi. de potionibus ad epar quod est rubea tinctorum **Byasco** idem des etiam ca. de rubea dicit quod eritrodanum dicitur. aliud autem ca. inuenitur apud **Byasco** idem.

quod sic habet eritrodanum ramulos habet tenues et quasi nodosos. folia extensa valde itelligo rigida et videtur etiam rubea **Plini.** eritron quas alij eritrodanum vocant nos vero rubeaz quatinguntur lane et pelles et grecus vero eritrodanum dicit. nam eritros rubeus cochinus feniceus rubicundus exponitur. de rubea vero infra in suo loco. eritrodanum in vero. **Byasco.** aut testris vocant plurimi radix est illi ificiens. duo sunt eius genera. vnum genus agreste et alterum seminatatum sicut **Rauenne** **Italie** sit. locis cultis seminatur. nam et in uis sponte nascitur haste sunt folia quadre et longe et aspere sicut aperine sed fortiores et longiores folia habentes inter nodos ipsos folia habet sicut aster. i. stelle in giro posita. semen eius rotundum est et primo viride et postea ruffum et cum mutauerit nigrescit. radix eius longa est tenues et ruffa et cetera. est rubea tincturum et.

Eritbinon gre. piscis dicitur rubeus et.

Eix apud **Bya.** vocat spes edere que semine caret folia minuta habens et angulosa supra in edera et cetera.

Ermezasis grece mercurialis ab hermete qui est mercurius.

Ermella interdum reperitur aliquando armola et bifara et vesasa et est bermel.

Ernia vocatur tumor intestinum qui in offeuz apparet ex descensu intestinum vltterius rei.

Eroa planta que reseda vocatur de qua infra.

Eron gre. adamas lapis.

Eros gre. amor cupido grauis cura.

Eroticos amatorius cupidinarius.

Erpelestiomenus a greco quasi repens comedendo. nam erpeta reptilia serpetia que serpunt estio menos grece. i. comestus estus.

Erpeta in libris antiquis de greco pro impetigine maxime serpigine ponitur et.

Erpelatos grece ignis sacer serpigo.

Erpillum grece serpillum **Setep.** erpillum nemani um grecum per arabicum et bene in hoc est error apud **Aui.** ubi exponitur neman. i. sifimbriuz vt infra patebit.

Eruca a **Bya.** et **Plini.** domestica et siluestris asseritur **Plini.** in condiendis obsonijs. i. salfamentis in quibus carnes et pisces intinguntur tanta sua uitas eis est vt greci heuzomon appellauerint et cete. euzomium vocari reperi in pluribus locis. arabice vero ierqir dicitur.

Eruca grogona apud **Bya.** vocatur gre. erefimo vt supra in alio exemplari gorgonam reperi.

Eruco eris **Bya.** alia est rasita alia granata apud auri fossores alia vermiculosa ob similitudinem forme cuius alia est cōfectibilis alia fossibilis et docens modos operonis eius. hec est que viride eris vocatur. arabice vero ziniar. differunt autem a flore eris vt patet per **Aui.** qui diuersa facit ca. et per **Ser.** vt etiam patebit infra in. f. littera.

- Elapon** fm Plinum vocatur quedam species la-
ctuce agresius vt infra in al.
- Es** vltū nominant latini greco nomine corrupto
calucecaumenon dñtes de quo in cal.
- Esbrum** in aliquibus antidotis antiquis reperitur
z exponunt saluiam.
- Escara** gracum est quod aduritur de membro per
cauterium Cassius felix scara. i. crustula. grecus
skara dicit z eskara vnum per. k. z aliud per. x.
- Esotomenos** grece tenebrosus.
- Estion** Plin. lati⁹ est apio in aqua nascens pingui
us nigriusq; copiosum semine sapore nastrucii
zē. virtutes vt senectioni scribit quare videtur
ipsum nisi quia non est latius in folio apio in plā
ta tamen est latius.
- Esastica** medicina grece dicitur que extrahit z nō
reprimat. Orba. libro primo de cephalea.
- Espidagum** apud Ziliabas est gipsus sed espidagū
plumbi est cerusa. sed affidegi dicunt arabes.
- Estbio** grece comedo.
- Estiomenus** manducatis vlcus.
- Esula** species ē lacticinorum sed non ē de septē spe-
ciebus titimalorum que a Dyascozi. describun-
tur ipsa ē que arabice dicitur rebram vt patet P
concordiam Auicen. in capitu. de rebram z se-
cunda cum Dyas. capi. quod incipit penax aut
dema similis ē ciparisso titimallo cuius folia sa-
tis similia folijs pini. concordat cum versu qui af-
fucuit dici. Esula lactescit sine lacte liari crescit
eo q; videtur habere similitudinem cum linaria
z hec ē vera esula.
- Ethaleidos** grece fulgio pendens trabibus z parie-
tibus ex fumo facta.
- Ethaleidos** kapnu. i. fulgio fumi.
- Ethea** vel ethya grece mergus auis zē.
- Ethefostalmia** Demo. est alterius oculi ab altero
differens color.
- Etherogenicum** diuersarū naturarum homo gene-
um vero vnius nature.
- Ethefocrania** grece Cassius sc. ē dolor capitis di-
spar temporibus puta quando in altero tempo-
rum. s. dextro vel sinistro fortior fuerit.
- Ethica** febris vel ab ethimos qd est cōsuetudo vlt
ab ectetikos qd ē tabefact⁹ s; poti⁹ p̄mū credo.
- Ethidum** apud Dau. nome est ponderis.
- Ethiopsis** radix folia habet flōmo similia magna
z multa irfuta ad radicem caule quadrangulum
scabrum similtē laretio multis concavum semen
beruo simile candidum geminū radices nume-
rosas longas plenas molles glutinosas gustū sic-
cantia crescutq; vt cornua possint videri prete-
rea in ethiopya nascitur z in idamonte troadis z
in messenia colligunt autūpno z sicātur in sole
aliquot diebus ne sicū sentiant zē. Plini.
- Ethyopsis** Dyasco. folia habet similia flōmo aspe-
ra z spissa circa fundum radice basta quadra et
aspera similis melitem aut arcio ramulos mul-
tos habet. semen sicut berbū vnu z duos foli-
- culos radices ex vna multas diuisas z longas
z grossas gustu glutinosas que si sic cocte fue-
rint z nigre z dure euadent cornibus filis multū
nascitur in messenia zē.
- Ethios** Plinius vtriusq; granis pulegio similis
folijs coronata. item altera que lanugine distin-
guitur spinosa cui z capitella vipere similia sunt.
quidaz ethyon personatis vocat cuius folio nul-
lum est latius grandes lapas ferens zē. hec est
bardana.
- Etropus** vel etropis Pau. ē passio palpebre aut
propter cicatricem aut propter excrescentē car-
nem conuersio. s. inuersatio. nam tropos grece
conuersio.
- Eu** est aduerbium grecuz significat bene recte pu-
re componitur multimode z significat vt bonus
bona bonum non autem proferunt greci vt nos
sed vt sit. u. consonans ac si aliquis proferat eue
vel eua ablata vltima vocali. ita nāq; retinet vo-
cem consonantis in fine syllabe q; multi ex ipsis
proferunt et vt escharistia a quo infra scripta cō-
ponitur.
- Euanadotū** vinū Alex. ca. de collirica passione be-
ne nutritibile ab eu qd ē bene z anadosis redditio
- Eukunia** bona habitudo. i. bene humorata.
- Eukimos** Cas. se. bonus humor.
- Eucrasia** complexio bona.
- Eucrista** vocantur grece liquida que illiniūtur qua-
le est quod fit ad vlcera purganda et implenda
Cor. cel.
- Eudon** dicunt greci venaz cubiti inferiorem que
flōmatur quā nos basilicam dicimus Orba. ca.
de venis que flōmantur.
- Euentat**. i. apperit resoluat.
- Euera** grece bona habitudo cuius contrarium est
kachetia.
- Eusistides** ara. apud Qui. ē ypoquistidos.
- Eufaricon** Ste. est ypericon.
- Euforbium** grece gumi notum. z videtur sonare
apud grecos bonum formidari. nam dicunt Eu-
foruion z forios grece est timor quasi bonum sit
ipsum timere propter sui violentiam Dyasco.
euforbium arbor est similis ferule albe nascitur i
mauritania cesariensi que arbor plurimum lacri-
mum facit viscosum quod lacrimum multi col-
ligunt sic pro viscitudine primo arbori pellez ve-
rucci nam illigant z sic de longe astilibus iaculā-
tur in radicem z cū percussa fuerit radix vno flu-
mine statim perfluet lacrimis et euz coagularus
fuerit sic eundem colligunt de pellibus substra-
tis. est autem optimum quod est recens subalbi-
dum z glutinosum ex lento linguam vebemen-
ter submordens z calefaciens. eius genera sunt
duo. vnum quod colligitur subtractis pellibus
quod melius est alterum quod cadit in terram z
cetera. Plini. rex Juba inuenit herbas eufor-
bias medici sui fratris noie cui⁹ regis de ea volu-
mē extat inuenit eā in mōte athlāte spectat folijs

scatis eius tara est vt fucus eius vel ele ginq
recipiatur incisa conto suscipitur ventriculo edi
no locato humor lactis videtur affnere.

Eufrosinus fm **Pli.** vocant greci buglosam z est
eius expositio bone letitie naz frofoni. g. letitia.

Eugenia grece bone generationis.

Euficus altea ibi fucus molochi vt apud **Dya. ara.**
vero ebitim dicitur zc.

Euktion **Alex.** de cura ventositatis splenis pras
sij eucrion zc.

Eucrita grece bene terminabilia cotrariu discrita.

Euodia .g. bene odorabilia euodestra odorifera.

Eupatorium **Dya.** fructex est farmentosa baslam
habens recta z lignosam z tenuē z nigram z asp
osam in cubiti vnus longitudine porrectam aut
amplius folia sunt ei nigro diuisa sicut petasilion
aut canabus in capite sunt incisa vt terra semen
in media basta asperimus z subtrus decliuū est ei
zc. **Auic.** etiā dicit qd habet folia similia folijs ca
nabi z apud **Serapi.** similia est descriptio vt su
pra. minor quare medici nostri temporis nō ad
uertentes verba **Dya.** z **Auic.** cre juli herbula
rijs saluam agresem eupatorium dicentes que
nec in sapore nec in odore cum eo conuenit. **Si**
autem in ipsa virtutes eupatorij inuenerunt et
pro. i. componere voluerunt non licebat dicere
qd idem esset. **Pli.** eupatoria regiam habet au
toritatem caulis lignosi nigricantis irfuti cubita
lis aliquando z amplioribus folijs per interualla
quinqz vt canabi per margines icisis z ipsis plu
mosis radice superuacua zc. **Eupatorium** secū
dum **Dya.** vocauerunt greci radicem agrimo
nie eo qd diuretica sit valde. **Itē** secunduz eun
dē marrubium etim quidam eupatorium voca
uerunt.

Eupetron .i. sene **Ste.**

Euperiston .g. **Alex.** ca. de cognoscendis epilenti
cis est dictu bona inuentio zc.

Eupocriston grece bona iunctio **Alexan.** capi. de
capillis nigrandis.

Euretica virtus grece .i. rarefactiua **Cassius** felix
de oleo camomillino in antidotario.

Eurion grece lana succida raparon.

Eutraptica grece facile digestibilia **Alex.** ca. de dis
senteria de pomis eorum.

Eutimon fm **Plinium** quidam eleborum nigrū
vocant alij polirizon.

Euzomum gre. eruca vt **Dya.** capi. de stringno
ezanicon. liber de doctrina greca euzomon z est
expositio eius bonum salsamentum. nam zomō
ius salsamentum.

Eracanton secunduz **Dyasco.** vocatur arbor de
quasi litium.

Eragma nomen ponderis z est idez quod aureus
z est sexta pars vncie z ē vna dragma z semis se
cundum qd dragma est nona pars vncie que su
pra in dragma.]

Erasiso grece linio.

Erantibata **Alexan.** capi. de psidratio z eranti
maibus. erantima est illima cute vlceratio sub
rubea z aspera similibis pustulis que ex vrtica
z sudore nascuntur. hanc **Theodor.** **P.** dicitia.
scabiem vlcerosam maxime faciei esse dicit. li
ber de doctrina greca erantia est pustula rubea
nam erantibis est rubeus.

Erantibis **Dibafius** capitulo de succionia. datur
autem his quibus cutis erantibis liuida fuerit
z impetiginem habent zc. i. erantimatibus.

Erdozion medicamen. i. excoziatum **Cassius** se
lix ca. de stigmatibus grecum est.

Ereraticum grece exoppilatiū enfratis seu op
pilationis aperitivū zc.

Ererantica grece sunt exiccatiua **Dyascozi.** ca.
de aloe. in psalterio vero vbi nos habemus aru
it cor meum grecum habet eribanti cardiamu.

Eripteros grece alietus auis nifus.

Eris grece habitudo consuetudo ide euetia de qua
supra.

Erocades grece emozoydes.

Ertenuatorium in libris antiquis de greco transla
tis sepe reperitur pro resolutiuum.

Eruo grece emingo mingo.

Ezeledari in secundo practice **Alliab.** exponit qd est
zinziber nec grecum nec arabicum est.

Ezeribafen ara. est vitis alba infra in be quia aspi
rari debet.

F

Littera tam apud arabes
quam apud grecos a nostro
in nullo differt. arabice se di
cunt. greci vero si z cetera.
Faba alexandrina est nome
ponderis secundum **Johā.**
Serapionem ponderas se
mimet. ii. z sunt oboli tres

z sunt grana. xxxvi. z cetera.

Faba egyptiaca est legumen nostre fabe simile se
cundum **Galienus** libro de alimentis nec est lu
pinus vt putauerunt aliqui. nam fecit ibidem ali
ud capitulum de lupinis. sed apud **Auicem** faba
egyptiaca que z faba sira z apud **Johannem** **Se**
rapionem est nomen ponderis ponderans semi
met. iij. secundum arabes z sūt oboli quartuoz
z sunt grana. xlvij. **Dya.** fabam egyptiacā mul
ti polliticon appellant. in egypto multum nasci
tur z in asia z in cicilia. illagnis nascitur folia ha
bens altitudinem z magnitudinem habentia flo
rem ferens roseum que si multum flo:uerit per
dit folia flos est in medio ipsius vbi est rotundi
tas quedā vbi sili qd ipse nascunt flores ipsi ciozia
dicuntur ea ratione qua sferauolos dicunt quia
hec est illis consuetudo ex argilla faciunt sferas
vbi includunt semen ipsuz z sic ponunt vt nasca
tur. radix grossior est quā canne que cocta z eru
da manducatur que z collocasia appellatur. se
men eius comeditur z siccum z viride colore
nigrum est et maius est nostra faba zc.